

1893-2008

Gyülekezeti Hírmondó

2009. Húsvét

5. évf. 1. szám

„Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsengéjük lőn azoknak, kik elaludtak.

Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is.

Mert a miképen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképen a Krisztusban is mindnyájan megeleveníttetnek.”

(I.Kor.15:20-22.)

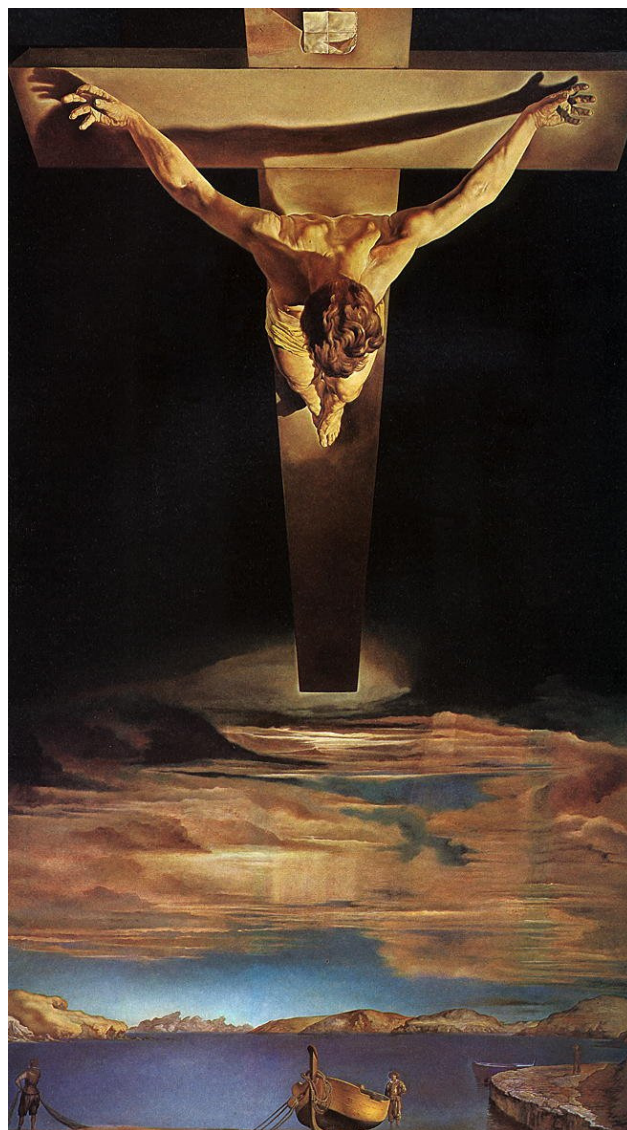
„45. K.: *Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?*

F.: Először is: legyőzte feltámadásával a halált, hogy részeseivé tegyen bennünket annak az igazságnak, melyet halálával szerzett meg számunkra. Másodszor: új életre támaszt az Ő ereje által minket is. Harmadszor: Krisztus feltámadása biztos záloga a mi idvességes feltámadásunknak.”

(Heidelbergi káté)

Az Ige szavával és a Heidelbergi káté 45. kérdés-feleletével kívánunk

***minden kedves Testvérünknek
áldott Húsvéti ünnepet!***

Salvador Dalí: Keresztes Szent János Krisztusa

Juhász Gyula: Húsvétra

Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tűzében égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom,
S az élet: győzelem az elmúláson.

Húsvét, örök legenda, drága zálog,
Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,
Öröm: neked ma ablakom kitárom,
Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!
Virágot áraszt a vérverte árok,
Fanyar tavasz, hadd énekellek én.
Hisz annyi elmulasztott tavaszom van
Nem csókolt csókban, nem dalolt dalokban!

Egy régi húsvét fényénél borongott
S vigasztalódott sok tűnt nemzedék,
Én dalt jövődő húsvétjára zsongok,
És neki szánok lombot és zenét.
E zene túlzeng majd minden harangot,
S betölt e Húsvét majd minden reményt.
Addig zöld ágban és piros virágban
Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Cseri Petra, Pandúr Soma, Volek Eszter,
Libnár Tamás, Papp Hajnal Zsófia, Schopf
Eszter, Pásztor Nikolett Anita, Králik Alíz,
Lévai Alexandra Hajnalka,

Eltemettük:

Márai Istvánné, Ungor Ferenc, id. Dányi
Elemér, Vida Aranka, Lipcsei Józsefné,
Szabó Gyula, Mező Zoltán, Fodor László,
özv. Ruttner Gézáné,

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

Január 31. ifjúsági csendesnap

Február 16. kanonika vizitáció keretében
voltak gyülekezetünkben Illés Dávid esperes úr
és Küller András tanácsos úr
Március 1. megemlékezés néhai Takaró Károly
lelkipásztor úrról, halála 25. évfordulóján
Április 3-5. kórusunk Kárpátalján járt, két
koncertet adott

Az énekkar Munkács várában

Megemlékezés id. Takaró Károlyról

Ünneplő, emlékező gyülekezet!

Takaró Károly református lelkipásztorra,
egyházmegyei tanácsbíróra emlékezünk ma,
halála 25. évfordulóján.

1909-ben született, 1984. február 26-án este
hunyt el, életének 75. évében. Kecskeméten
érettségizett, lelkipásztori diplomát
Budapesten, vallás tanárít Kolozs váron szerzett.
Gyülekezetünkbe 1939-ben került, mint
vallás tanár, majd 1946-ban választotta meg őt
a gyülekezet vezető lelkipásztornak. Halála
napján is szolgált. Vasárnap délelőtt még
elmondhatta igehirdetését, majd kora este
hazahívta őt az Úr.

Házasságot Tóth Emmával 1946. szeptember
26-án kötött a Kálvin téri templomban. 6
gyermekük született, akik mind a Krisztus
teste, az egy, egyetemes egyház szolgálatában
állnak – ahogy Isten megígérte nekik.

Élete nagy fordulópontja a megtérése volt.
„Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat és járj!”
(János evangéliuma 5:8.) – szólította meg őt
egy éjjel ezzel az igével Jézus. És ő engedett a

szónak, Jézusnak. Jární kezdett! Jézusért követségben.

A háború utáni szörnyű romok eltakarítása után megkezdődött a gyülekezetépítés nagy munkája. Nem volt egyedül soha ebben a munkában. Presbíterek, gyülekezeti tagok, de mindenek előtt és felett felesége, társa, édesanyánk ott állt mellette. Imádkozva, szolgálva, kitartó hűséggel.

Nehéz életük volt szüleimnek, de szép, áldott és hiteles. Az ébredési időkben lelkileg is megerősödött a gyülekezet. Nagy szükség is volt rá, mert jöttek az ateizmus, az egyház- és vallásellenes évtizedek, a szegénység, a nélkülözés évtizedei, ahol a megmaradás volt a cél.

A külső körülmények szorítása áldások forrása lett a közösség belső élete erősödése – gazdagodása tekintetében. Isten minden gonoszságot is jóra fordított!

Közel 40 évnyi felelős, vezető-lelkipásztori szolgálat: családlátogatások, keresztelők, konfirmációk, esküvők és temetések, imaórák, evangélizációk és istentiszteletek gyermekeknek és felnőtteknek. Szeretetvendégségek, műsorok és színházi előadások. Szolgálatai szinte felsorolhatatlanok, de a mennyei nyilvántartásban ott van mind. Az épületek rendben tartása, a szükséges anyagiak előteremtése mindvégig nehéz feladat volt, de megvalósult.

Tudta Isten, hogy kit hívott el, kit választott ki ezekre a rendkívüli körülmények közötti rendkívüli feladatokra.

Édesapánk határozott, céltudatos ember volt. Volt élő hite, de azt jóízűen, krisztusi illattal élte meg, vonzón. Volt nagyszerű humora, derűje, belső békessége. A családba került menyek és vők is átérték, hogy mennyire szereti őket. Mint a sajátjait.

Kitűnő igehirdető, biblikus családfő, boldog, nagyszerű ember volt. Példaképünk. 23 unokájából csak 7-et ismert – ismerhetett. Szerette és szolgált felelősen a rábízottakat. Utolsó igehirdetése a boldogmondásokból való, a most elhangzott. Földi porsátora hű társával, édesanyánkkal együtt az erzsébeti temetőben nyugszanak.

Emléküket hálás, gyermeki szívvel megőrizzük! Legyen érte – értük Istené a dicsőség!

Takaró Tamás

id. Takaró Károly

A gyülekezet tagjai mesélik...

Értesítő a Pesterzsébet Központi Gyülekezetben konfirmált ifjúság számára

Kedves Testvérem!

Az elmúlt esztendőben is ilyenkor, az év elején számoltunk be gyülekezetünk, azon belül különösen is az ifjúság életéről, terveiről. Amiket akkor írtunk, valósággá váltak. Elkészült a gyülekezeti komplexum új helyiségekkel, igényes berendezésekkel, bútorzattal. Teljesen új létesítmény a tetőtér, mely nagy örömünkre „megkapta” a várva-várt eszközöket. (csocsó és ping-pong asztal, projektor 5.1 hangrendszerrel, zenekari rész hangosítással, keverővel, dobbal, erősítőkkel). Két számítógép is rendelkezésünkre áll, internet eléréssel.

Immáron több mint egy éve szolgál az ifjúsági kórus, hogy amikor elmegyünk kiszállásokra, minél szebben dicsőíthessük Istent. Fél éve összeállt és játszik az ún. „ifi zenekar” is.

Néhány fiatal rendszeresen látogat olyan idős testvéreket, akik már nem tudnak templomba jönni. Idén is számos programot szervezünk, melyek közül kiemelkedik a két ifjúság (kis ifi 14-18, nagy ifi 18-30 év) nyári tábora Balatonalmádiban, ill. Dömsödön és a tavaszi 4 napos sárospataki kiszállásunk. Ezeken túl még sok programunk és tervünk van (részleteiben lásd Ifjúsági Missziói Munkaterv). Nagyon örülnénk, ha eljönnél valamelyikre, részt vennél az életünkben, találkozónál régi-új arcokkal.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy az álmaink megvalósultak és olyan körülmények között lehetünk együtt, amely a lelki táplálékon túl, teret és lehetőséget biztosít egymás minél jobb megismerésére, kapcsolataink elmélyítésére és vidám percek közös megélésére.

Idén először „farsangi mulatságot” is szervezünk.

Sajnos olyan korban élünk, amelyben a közösségek széthullnak. Sok fiatallal való beszélgetésre alapozva írhatom, hogy az emberi kapcsolataink, (mint az osztály, munkahely, barát, szülő-gyerek, házaspár) válságot élnek meg. Mi emberek döntünk arról, kivel, miként, milyen alapokon építjük fel kapcsolatunkat. Amikor mégis rosszul működik, vagy tönkre megy, rendszerint a másikat hibáztatjuk, vagy az „égre emeljük kezünket”. A döntéseink, tetteink a szívünkben dőlnek el. Mi gyakran azt hisszük, tudunk jól dönteni, nem szorulunk segítségre. A legtöbb magyar ember így gondolkozik, mégis hazánkban minden három megkötött házasságra két válás jut...

Vajon, aki azt látta a szüleitől, hogy ha nem működik jól a házasság, akkor a „megoldás” válás, nem ugyanezt teszi-e majd ösztönösen? Hány megnyomorodott lelkű gyerek nő föl szülei veszekedései, a szeretetlenség, megbocsátani nem tudás, végül a szakadás miatt? Nem így zilálódik, esik szét a család, és nyomában a társadalom?

Kedves gyülekezetünkben confirmált Testvérem!

Gyakran történik meg, hogy sok-sok évvel a confirmáció után évekig elmaradó barátunk

tér vissza hozzánk, olyan élethelyzetbe kerülve, amiből maga már nem tud kilábalni. Sokan élnek meg ez alatt az idő alatt (saját döntéseik tanácsán járva) földi poklot. Nem kell, hogy így legyen! Gyakran úgy kényszerülünk vissza Istenhez, hogy átéljük saját bölcstelen, szeretetlen, szégyent, fájdalmat, lelki sebeket szülő döntésünk következményét. Sajnos, amikor magunk irányítjuk az életünket, előbb vagy utóbb bekövetkezik. De ezt nem kell(ene) megvárni.

Éppen ezért, mi olyan témákról beszélgetünk, amelyeket igazán fontosnak tartunk, korosztályunkat érintik, hogy Isten vezetése mellett, bölcs döntéseket hozhassunk. Számíthatunk egymásra és tudunk közösen könyörögni egymásért, ha baj van. Ez boldogító, felemelő, gyógyító! Ilyen témáink: párválasztás, hivatás, emberi kapcsolatok. Beszélgetünk (ill. rövid igemagyarázatokat hallunk) az életünket mozgóató vágyakról, sebekről, kisebbségi érzésünk, vagy gőgünk okairól, arról, miért is rejtőzködünk álarc mögé és sok hasonló kérdésről.

Szabad ember vagy és Isten tiszteletben tartja ezt. Engedi, hogy úgy élj, ahogy gondold. Amennyiben azt látod, hogy eddig csak jó döntéseket hoztál, békességben, harmóniában élsz, szüleiddel könnyen megérteted gondjaidat, örömeidet és ők is áldott szép házasságban élnek, az emberi kapcsolataid őszinték és önzetlenek, tudsz bocsánatot kérni és adni, akkor valóban „nincs szükség” Isten vezetésére. De ha mégsem így lenne, választhatod az Ő útját, ahol remény, szeretet, békesség, magad fölötti győzelmek, testvérek, barátok várnak. Isten nem mond le rólad, akármikor is jártál a „közelében” utoljára, nem felejt el, ha te nem is gondolsz Ő Rá, de ad bocsánatot, újra kezdést, ha nyílna a szíved!

Az erzsébeti ifjúság szeretne a befogadás, a szeretet és a közös ünneplés színterévé lenni számokra is.

A múltó évek alatt sokat formálódtunk, értünk, növekedtünk Isten valóságos megtapasztalása, szeretete által. Nem tudom, van-e igazi barátod vagy éppen a családotban, párkapcsolatodban, házasságodban a békesség a megértés az elfogadás lelkisége „győz”-e. Az „igazi” életközösség mindig valóságos fölszabadulást,

örömet, ünneplést jelent. Mi így próbálunk gondolkozni, járni, élni.

„Ha egy üzleti vállalkozás váratlanul jól sikerül, ha egy csapat győzelmet arat valamely sportágban, vagy ha valakit előléptetnek, a győztes jutalomra, tapsra, elismerésre számíthat. Az ünneplésre viszont nem egyéni győzelem vagy valakinek a kiválóságra ad okot, hanem az, hogy a közösség tagjai szeretik egymást, jól érzik magukat együtt, ki-ki a maga helyén. Az ünneplés forrása a szívek egymásra találása és a kölcsönös bizalom. Ha egy közösség soha nem ünnepel, félő, hogy az élete taposómalommá válik. Nem igazi közösség többé. Intézménnyé szürkül. Ünneplünk mosollyal, nevetéssel, őszinte szóval, egymás iránti érdeklődésünkkel és érzékenységünkkel, de még a közös kikapcsolódás, ellazulás módja is lehet ünnepi.

Az ünneplés elsősorban hálaadás, hálaének. Nem vagyunk egyedül. Az emberiség legnagyobb gazdagsága nem a pénz, nem is az anyagi javak, hanem a szerető szívek összefogása, egysége. Az ünneplés valami mélységesen emberi tevékenység, amelyben helyet kap minden, ami szép: része a dal, hangszere zene, a tánc, a dekoráció, az ünnepi ruha, a virágcsokrok, az illatok, az étel, az ital.

Nyilvánvaló, hogy nincs olyan emberi közösség, amelyben tökéletes az egység; minden szívben vannak ellentmondások, sötétségek, félelmek. Minden közösségben akadnak szenvedő tagok, akik úgy érzik, nem törődnek velük kellőképpen. Az ünnep csak a valóság egy részének kifejezője. Jelzi a reményt és azt a vágyat, hogy szüntelenül az egységért és a békéért munkálkodjunk.

Jó, ha életünk apró eseményeit felelevenítve érdekesen tudunk adomázni, jó, ha együtt nevetünk, éneklünk. Manapság az emberek közösen iszogatnak, együtt mennek moziba, de elfelejtettek beszélgetni és ünnepelni.

A televízió csábítása óriási; a sokféle igénynek megfelelő számtalan csatorna leszoktatja az embereket a beszélgetésről. A tévézés passzív befogadást feltételez, ezért rombolja az egyéni alkotókészséget. Meg

kell tanulnunk közösen játszani, meg kell találunk azokat az adottságokat és tevékenységeket, amelyek összehoznak.

Az ünnep olyan, mint a remény dala. Ünnepelni az tud, aki reménykedik, bízik a lélek szépségében, jóságában; akiben él a remény, hogy az ember képes megnyílni a szeretet felé. S viszont: az ünneplés hatására újjá éled a remény.”

(Jean Vanier: Hazatérésünk)

Kedves Testvérem! Gyülekezetünk minden fiatal korosztály számára biztosít alkalmakat, lehetőséget a kikapcsolódásra, játékra, rohanó világunkban elcsendesedésre, tartalmas beszélgetésekre.

Szeretettel hív mindezekre gyülekezeted ifjúsági köre!

Isten áldjon meg!

14-18 év, kis ifi, csütörtök 18 óra

18-30 év, nagy ifi, péntek 18 óra

20-40 év, fiatal felnőttek órája, kéthetente
hétfő 18.30 (minden hó 2. és 4. hetén)

Tisztelettel és szeretettel:

2009. február 20.

Ifj. Takaró Tamás

Ifjúsági lelkész

taktom@pkre.hu

30/466-27-39

Mátraháza, Református üdülő

IFJÚSÁGI MISSZIÓI MUNKATERV

A 2009. évre

Pesterzsébet-Központi Református
Egyházközség

Január:

25. szolgálat Csepel-Királyerdő
31. csendes nap

Február:

6. El Greco: Jézus nyomában című
kiállításának megtekintése
21. farsang

Március:

Látogatás a dunaharaszti Bárka
közösségben

Biblia Sacra Hungarica kiállítás,
Országos Széchenyi Könyvtár

Április:

13. Húsvét második napján ifi
énekkaros szolgálat
16-19. csendes hétvége, Sárospatakon

Május:

7. kis ifi „negyedik születésnapja”
18-20. evangélizáció ifi szolgálattal,
Pestlőrinc-Szemeretelepen

Munka (forrástisztítás) Mátraházi
Református Lelkészüdültő területén

Június:

1. Pünkösöd második napján ifi
énekkaros szolgálat
18-25. kis ifi tábor, Balatonalmádi
29-03. hittanos tábor, Tata

Július:

27-aug 3. nagy ifi nyári tábor,
Dömsöd

Augusztus:

24-31. nagy ifi, erdélyi tábor

Szeptember:

Első bibliaismereti foglalkozás

Október:

16-18. nagy ifi csendes hétvége,
Mátraháza

23. megemlékezés

November:

6-8. kis ifi csendes hétvége,
Mátraháza
29. Advent I. vasárnapján szolgálat,
Pilismarót-Dömös

December:

13. Advent III. vasárnapján szolgálat,
Albert Schweitzer Idősek Otthona

18. ifi Karácsony

26. Karácsony második napján ifi
énekkaros szolgálat

Másfél havonta idős gyülekezeti tagok
szállításának beosztása.

Havonta, diakóniai csoport megbeszélése.

Kitekintő

Évfordulók 2009. április 1-június 15-ig

Április 2-május 21.

1849 (160 éve történt)

Az 1848-49-es Szabadságharc dicsőséges
tavaszi hadjárata, melynek során a Magyar
Honvédsereg összesen hét nagyszerű
győzelmet arat Windischgrätz serege fölött.

Május 1.

1849 (160 éve történt)

Szemere Bertalan - a Batthyány-kormány
volt belügyminisztere - kormányt alakított,
amelynek miniszterelnöki tisztségét 1849.
VIII. 11-ig töltötte be.

Május 2.

1519 (490 éve történt)

67 éves korában meghalt Leonardo Da
Vinci (született 1452.IV.15.), az egyetem-
es zeni, aki egy személyben volt festő, szobrász,
grafikus, építész, mérnök és természettudós

Május 3.

1469 (540 éve történt)

Megszületett Niccoló Machiavelli, olasz
politikus, író (A fejedelem).

Május 10.

1979 (30 éve történt)

Meghalt Bibó István író, politikus, jogász

Május 11.

1904 (105 éve történt)

Megszületett Salvador Dalí szürrealista festő.

Május 27.

1564 (445 éve történt)

Meghalt Kálvin János (eredeti nevén: Jean Calvin) francia-svájci reformátor

Május 28.

1884 (125 éve történt)

Megszületett Eduard Benes cseh politikus, miniszter és köztársasági elnök.

Május 30.

1594 (415 éve történt)

A május 19-én, Esztergom ostrománál szerzett sebeibe belehalt Balassi Bálint, a magyar reneszánsz költészet kiemelkedő alakja

Balassi Bálint: Adj már csendességet...

Adj már csendességet, lelki békességet,
mennyei Úr!
Bujdosó elmémet ódd bűtől szívemet, kit sok
kín fúr!

Sok ideje immár, hogy lelkem szomjan vár
mentségére,
Órizd, ne hadd, ébreszd, haragod ne gerjeszd
vesztésére!

Nem kicsiny munkával, fiad halálával
váltottál meg,
Kinek érdeméért most is szükségemet
teljesíts meg!

Irgalmad nagysága, nem vétkem rótsága
feljebb való,
Irgalmad végtelen, de bűnöm éktelen s
romlást valló.

Jóvoltod változást, gazdagságod fogyást
ereszthet-e?
Engem, te szolgádat, mint régen sokakat,
ébreszthet-e?

Nem kell kételkednem, sőt jót reménlenem
igéd szerint,
Megadod kedvessen, mit ígérsz kegyessen
hitem szerint,

Nyisd fel hát karodnak, szentséges markodnak
áldott zárját,
Add meg életemnek, nyomorult fejemnek
letört szárnyát;

Repülvén áldjalak, élvén imádjalak vétek
nélkül,
Kit jól gyakorolván, haljak meg nyugodván, bú
s kín nélkül!

Június 1.

1914 (95 éve történt)

Meghalt Feszty Árpád festőművész
(Magyarok bejövetele - körkép)

Árpád vezér a Feszty körképről

Június 12.

1979 (30 éve történt)

A virginiai Herndonban 75 éves korában
meghalt Nagy Ferenc kisgazda miniszterelnök,

aki 1946-ban Tildy Zoltán köztársasági elnökké választása után alakított kormányt.

**„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged”
(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2009. március 1.
id. Takaró Károly
magnós igehirdetés

BOLDOGOK, AKIK ÉHEZIK...

Lectio: Máté 5; 1-12

„Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felméné a hegyre, és a mint leül vala, hozzámenének az ő tanítványai. És megnyitván száját, tanítja vala őket, mondván:

Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa. Boldogok, a kik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak. Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet. Boldogok, a kik éheznek és szomjúhozzák az igazságot: mert ők megelégtetnek. Boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek. Boldogok, a kiknek szívök tiszta: mert ők az Istent meglátják. Boldogok a békeségre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak. Boldogok, a kik háborgásért szenvednek az igazságért: mert övék a mennyeknek országa. Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem.

Örüljete és örvendezzete, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben: mert így háborgatták a prófétákat is, a kik előttetek voltak.”

Alapige: Máté 5; 6 és János 18; 37b

„Boldogok, a kik éheznek és szomjúhozzák az igazságot: mert ők megelégtetnek.”

„Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra.

Kedves Atyámfiak! A boldog mondásoknak egyik nagyon szép igéjét hallottátok, valamint Jézus Krisztusnak a bizonyágtételét is, amelyik ezzel az igével szorosan összefügg, amelyet Pilátus előtt mondott el ama nehéz időben, a kihallgatásakor.

Az, hogy éhezni és szomjúhozni az igazságot, mert ezek boldogok, ez nem könnyen elfogadható a közönséges halandó ember számára. Általában már maga ez a szó, hogy éhezni, és ez a szó, hogy szomjúhozni, nem hangzik kellemesen nekünk. Nem szeretünk mi sem éhezni, sem szomjúhozni. Az éhező és a szomjúhozó embert nem nagyon tudjuk elképzelni, hogy boldog ember is lehetne, vagy lehet.

Pedig az éhség és a szomjúság érzete az egészségnek a jele! Csak az egészséges emberek éheznek meg és szomjúhoznak. A telített emberek - mert vannak ilyenek is, manapság is sokan – azok, akik már semmire sem vágnak, akik megcsömörlöttek már az élettől. Talán túl sokat habzsoltak belőle, elrontották a gyomrukat, elrontották az egész életüket. Ezeknek az embereknek már semmi sem elég jó, mert torkig vannak az élet javaival. Manapság is sokszor találkozunk emberekkel, akik panaszkodnak, hogy szinte unják az életet, mert már semmi sincs, ami érdekelné őket, ők már mindent megízleltek, ami jó ebben az életben, sőt túlságosan dúskáltak is benne. Ezek a megcsömörlött emberek, akik nem éheznek, nem szomjúhoznak, és nem is éhesek és nem is szomjasak semmire.

Ez egy olyan általános jelenség manapság, szinte **korunk betegsége is lett ez a beteltség.** Én figyelem a mai gyermekeket, a mai fiatalokat, hogy fumigálják, hogy válogatják az eléjük tett jobbnál jobb dolgokat. Mennyire nem találnak semmiben örömet. Az óvodából hazaérkező gyerekek arról beszélnek, hogy csokoládé öntettel kaptunk valamit, de nem ettük meg, otthagytuk. És szinte többet visznek vissza, mint amennyit eléjük hoznak.

És ilyenkor eszembe jut az én gyermekkorom. Eszembe jutnak azok a szép, nyári reggelek, amikor szalonnával és kenyérral a kezünkben milyen boldogok voltunk! Eszembe jutnak

azok az aratási lebbencslevelek, amelyet elkértünk az aratóktól, hogy mi is jóízűen elfogyasszuk ott kint a mezőn, kint az aratáskor. És eszembe jut, hogy mi mindig erősek voltunk. Mezítláb jártunk, boldogok voltunk, és éhesek, szomjúhoztunk és éhezünk, és megelégtettünk. És Isten kegyelméből erősek maradtunk. Van ebben valami önös dolog, hogy manapság mintha kiveszőben lenne az ilyenfajta élet.

Olyan szomorúan hallom, hogy a katonaságnál állapítják meg, hogy a ma felnövő ifjúság kondíciója, fizikai erőnléte nem felel meg az átlagnak, hogy erőtlének ezek a mai fiatalok. Mert válogatnak, mert beteltek, mert nem próbálta meg őket az élet. **Az étvágytalanság, mindig valamifajta gyengeségnek, erőtlenségnek vagy betegségnek az előhírnöke.** Minden betegség egy kicsit azzal kezdődik, hogy étvágytalanokká válunk és ez mindig komoly figyelmeztetés, hogy: orvosra van szükség. Sürgős segítségre van szükség!

Vannak lelki értelemben vett étvágytalan emberek is, akik lelkileg étvágytalanok. Akik megcsömörlöttek a különféle tudományoktól, akik kiábrándultak a különféle elvekből, politikai vagy társadalmi tudományokból, amellyel traktálták, és amellyel teletöltték őket. Akik csalódtak, akik irtóznak már bármiféle új eszmétől, vagy annak befogadásától. Ezek a megmérgezett lelkű emberek, akiknek a lelke telve van már ilyen mérges toxinokkal, szellemi és lelki mérgező anyagokkal. Lelkileg megcsömörlött, lelkileg meghasonlott, megundorodott emberek járnak és élnek közöttünk. Nem eggyel találkoztam, szinte naponta. Ez nem véletlen volt.

Testvéreim! **Ha tartóssá válik az étvágytalanság, bekövetkezik az éhenhalás!** Egészen természetes, egészen magától értetődő módon. Az elmúlt héten egy nagyon szomorú temetést végeztem. Egy élete teljében lévő férfitestvéremet kísértem el az utolsó földi útra a vigasztalás evangéliumával, aki éhen halt. Nem azért mert nem volt mit ennie. Hiszen a szerettei, a felesége, a gyermekei a csillagokat is

lehozták volna a számára, a legjobb falatokat is, amit elsőhajtott, amit megálmodott, mindent elé raktak volna, csak éppen nem tudott enni, csak éppen egyetlen falat nem ment már le a torkán hetek óta. Több mint egy hónapon át éhezett, mert nem tudott enni. Még az úri szent vacsorának azt a parányi kis darabka, falatka kenyerét sem tudta már lenyelni. Éhen halt.

Így van a lelki értelemben is, van lelki éhenhalás. **A kárhozat nem más testvéreim, mint egy állandó lelki étvágytalanságot követő lelki éhenhalás.**

Ezzel szemben halljuk a mi urunknak a drága biztatását: „Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot.” Ezt a szót, hogy IGAZSÁG, szeretném most előttetek nagy-nagy kiáltó, csupa nagybetűvel idehozni. Lukács evangéliumában, ha a parallel helyet megkeresitek a Bibliában, úgy találjátok, ott csak egyszerűen az éhezésről van szó, boldogok, akik éheznek. Itt egész más, nem parallel helye az ennek az ígének valójában, mert itt egészen másról és sokkal többről van szó testvéreim. **Azokról az emberekről van itt szó, akik úgy vágnak az igazság után, mint az éhező és a szomjúhozó ember az étel és az ital után.**

Itt jutunk el ígénknek a leglényegéhez, tudniillik az igazsághoz. Miféle igazságra gondolt az Úr Jézus Krisztus, amely utáni olthatatlan vágy boldoggá és megelégedetté tudja tenni az embert? Az Úr Jézus kihallgatásakor Pilátus is feltette a kérdést Jézusnak, és azóta is ott van az emberiség egére felfestve ez a hatalmas nagy kérdés, amire roppant nehéz, és amire szinte nem is tudott, és nem is fog tudni válaszolni az Isten nélküli ember: Mi az igazság? Micsoda az igazság? **Azóta százan, ezren és millióan kérdik újra meg újra, hogy mondja meg nekem valaki, hogy mi az igazság.**

Mit harcolnak emberek, milliók és milliók véreznek el a csatatereken a maguk igazáért. Ezekben a napokban is véres harcok folynak ott keleten, népeknek a milliói állnak szemben egymással, mert meg akarják védeni a maguk igazát. Amikor háborúk törnek ki, akkor mindig valamilyen fajta igazságot tűznek a lobogóra, amiért érdemes harcolni és érdemes

meghalni. **Micsoda az igazság?** Ez a pilátusi kérdés elgondolkasztja az embert. Testvéreim! Magam is sokat gondolkodtam rajta. Valóban mi is az igazság? **Valami csak aszerint igaz, hogy mihez viszonyítjuk.** Ez a legjobb definíció, amit én találtam. Csak aszerint igaz, hogy mihez viszonyítjuk. Például a lopás bűn, ha a Tízparancsolathoz viszonyítom, mert ott az áll: Ne lopj! De ha a spártaiak törvényét valaki fellapozza, ennek a katonaállamnak törvényét, ott ezt találja: Nem a lopás a bűn, hanem az ügyetlenség. Nem azért büntették meg a bűn elkövetőjét, mert lopott, hanem mert rajtakapták, mert ügyetlen volt. És ez a morál, ez az etikai felfogás ma is dívik, ma is meg lehet találni. Nagyon sokan vannak ebben a világban ma is, akik nem a bűnt tartják bűnnek, hanem az ügyetlenséget, amelyik miatt lelepleződik. A börtönöknek a notórius lakóit ha megkérdezed, akkor nem amiatt van lelkiismeret furdalása hogy elindult egy sötét éjszaka, hogy rátörje az ajtót egy szerencsétlen, idős öregasszonyra és kirabolja, hanem azért van lelkifurdalása, hogy azt olyan ügyetlenül szervezte meg, hogy elfogták, rajta csípték.

Mi az igazság? Talán semmit sem csúfolt még meg úgy az ember, mint ezt a szót, hogy igazság. **Nincs undorítóbb testvéreim, nincs felháborítóbb, nincs nagyobb igazságtalanság, mint a győztesek, mint a hatalmasok, mint az erősebbek igazsága a legyőzöttekkel, a gyengékkel, a leigázottakkal szemben.** Egy ezópusi mese jut eszembe, nyilván sokan ismeritek, vagy talán mindnyájan, amelyik arról beszél, hogy a hegyi pataknál egy farkas és egy bárány igyekszik a szomjúságát kielégíteni. A farkas, amikor megpillantja a bárányt, rögtön átfut az agyán a gondolat, hogy milyen jó falat lesz. Valamilyen okot keres a támadásra, és azzal vádolja ezt a szerencsétlen kis báránykát, hogy összezavarod számomra a vizet. Szegény kis bárány hiába védekezik, hiába mondja, hogy te állsz feljebb, én lejjebb, és a patak lefelé jön, a patak vizét én itt alulról nem zavarhatom össze a te számodra. Azért a bárányt csak felfalja a farkas.

Ez a világ igazsága, az erősebbek igazsága, a hatalmasabbak igazsága, a győztesek igazsága. A győztes diktálja a törvényt, a győztes mondja meg hogy mi az igaz és mi nem az. És ez a törvény addig tart, amíg a győztes hatalma. Mennyire érzi és érezte mindenkor, ez a mi szegény magyar népünk az életnek ezt a kegyetlen, irgalmatlan törvényét. Mennyire érezzük és mennyire tudjuk, hogy milyen szörnyű igazságtalanság történt a történelem során ezzel a mi drága, sokat szenvedett népünkkel! De kicsoda hallgat reánk? Kinek panaszoljuk el, kinek sírjuk el, hogy a határainkon túl drága testvéreinknek milyen kegyetlen és irgalmatlan sorsa van. **Ki hallgat az ő igazságukra? Kinek mondjuk el, hogy mi az igazság?**

Ezért voltak a történelem során rabszolgatartók és rabszolgák. Emberek, egyforma emberek, Istennek egyforma teremtményei, mégis az egyik uralkodott a másik felett, ha akarta az életét is kiolthatta és senki előtt nem felelt. Ezért voltak királyok, uralkodók, és ezért voltak alattvalók. Ezért voltak mindig hatalmasok és ezért voltak mindig kiszolgáltatottak. De hadd kérdezzem meg tőled, hogy ott az üzemben, a gyárban, a vállalatnál ahol dolgozol, vajon neked lesz-e igazad egy vitás ügyben, vagy a vállalat igazgatójának, ha perbe szállsz vele? **Hol az igazság? Hol keresed, hol találsz meg ebben a mai világban?** Ezért volt a történelem során, hogy a győztesek mindig átírták a térképet. És mindig felosztották maguk között a legyőzöttek országát, a gazdag országát, a vagyonát vagy a népét is, ha úgy találták. Hol van itt az igazság?

A győztest még az ígérete, az adott szava sem kötelezi. Ki vonja felelőssé azt, akinek a kezében van a hatalom és a fegyver? Történelmi rendszerek váltották és váltják fel egymást, és mindegyik kinyilatkoztatja a maga igazságát. És aki ezt az igazságot nem fogadja el, az szembekerül a fegyverekkel, szembekerül a hatalommal, szembekerül az éppen érvényes törvényekkel. Mást mondanak igaznak keleten, mást mondanak igaznak nyugaton, mást mondanak igaznak a

hitetlenek, mást mondanak igaznak a hívők. Hol az igazság?

Így mondja az igénk: „Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot, mert ők megelégtetnek.” **Hol találsz ezt a boldog embert és hol találsz ezt az igazságot?** Van-e egyáltalán az igazságnak egy olyan normája, amely abszolút és amely megtámadhatatlan ezen a földön? Erre a kérdésre maga az Úr Jézus Krisztus felelt meg Pilátusnak: „**Én azért születtem és jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról.**” Egyszer ő maga mondta: „**Én vagyok az igazság.**” „**Én vagyok az út, az igazság és az élet.**” Jézus Krisztus tehát egy normát állított elénk. Reá néz a hívő ember, reá néz az Istenfélő ember, és benne az Ő életében, az Ő tanításában keresi és találja meg mindig és mindenben az igazságot.

Hiszen két világ csatázik ebben a földi életben, az igazság világa meg a hazugság világa. Ezt nem kell különösképpen bizonygatni. Az igazság és a hazugság csatáznak, ez a csata itt a földön nem is fog véget érni soha, amíg ember él a földön. Itt még el lehet torzítani az igazságot, de az Isten színe előtt már nem. **Számunkra, hívő emberek számára az igazság normája az Úr Jézus Krisztus.** Egyetlen igaz ember járt, élt ezen a földön, úgy hívták, hogy Názáreti Jézus Krisztus. Egyetlen igaz ember.

„De mindaz, aki az igazságból való” – mondotta az Úr Jézus Krisztus – „hallgat az én szómra.” Ez nagyon finom minősítés Jézus Krisztus ajkáról. Nem is kell arról beszélni, hogy kik a keresztyének, kik a hívők, kik a hitetlenek. Milyen finoman disztinkvál itt Jézus, mikor azt mondja: „**Mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szómra.**” Ezzel el is van döntve, ezzel szét is van választva a világ. Ezzel választ is kaptunk arra, hogy üdvösség és kárhozat, hit és hitelenség, hívő és hitetlen világrend. Egyszerűen ennyi az egész: „Mindaz, aki az igazságból való, az hallgat az én szómra.” Itt és most te magad dönts el, hogy hova tartozol. Hallgatsz-e az Ő szavára, meghallod-e a Jézus Krisztus szavát vagy

nem. Hiszel-e annak, amit ő mond, vagy nem. Te döntöd el.

Soha sem fogod és soha sem szabad vádolnod, mert nem lehet vádolnod az Istent, ha egyszer elkárhozol. Sem te sem más, sem azok, akik kívül vannak, sem azok, akik átkot mondanak rád, sem azok, akik kicsúfolják, sem azok, akik gúny és csúfolódás cégtáblájává teszik az ő drága és szent nevét. Ennyi az egész: „Mindazok, akik az igazságból valók, hallgatnak reám.” **Jönnek utánam és hisznek nekem, hisznek a keresztnak, hisznek a feltámadásnak, hisznek az üdvösségnek, hisznek az ítéletnek, az örök életnek az ígéreteiben, mindaz, aki az igazságból való.** Melyik táborhoz tartozol, hova valónak érzed magad? Ez a nagy kérdés testvérek. „Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot.” – mondotta az Úr Jézus Krisztus. És itt értjük meg, amikor Jézus Krisztus így beszél: „**Bizony az én testem étel, és az én vérem ital.**” Ezért a maga idejében, illetve a keresztyénség első századában egyszerűen emberevéssel vádolták a keresztyéneket, mondván hogy embervért isznak és emberhúst esznek, hiszen ilyen tanításuk volt az ő vezetőjüktől: „Bizony az én testem étel és az én vérem ital.”

Pedig Jézus Krisztus visszautal. A Szentírás így egységes, így függ össze, így egészíti ki az egyik jézusi mondás a másikat. Így szabad és így kell látnunk Jézus tanítását. Milyen csodálatos egész ez így együtt! Akik éheznek és szomjúhozzák az én testemet és az én véremet. Ebben képletes, átvitt értelemben az az igazság van, az a nagyszerű ígéret van, hogy **azok az emberek boldogok, akik az én megtörtetett testem és a kihulló vérem drága gyümölcseit élvezni akarják, és ez nem más, mint a bűnbocsánat és az örök élet.**

Nincs boldogabb ember ezen a földön drága testvéreim, mint aki magának mondhatja és érezheti már e földi életben azt, hogy bűneim megbocsáttatnak. És amikor eljön számára az utolsó pillanat, akkor tudja, hogy most kezdődik a csodálatos, és örökké tartó boldogság az én mennyei Atyámnál, ama hajlékok egyikében, amelyet elkészített számomra.

Ez az igazság. Hiszed-e ezt? „Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot, mert ők megelégtetnek.”

Jézus Krisztus ilyet is mondott, megint csak hogy összefügg az ige: „Aki ebből eszik és iszik, az nem éhezik és nem szomjúhozik meg soha.” Vagyis megelégtetnek. Boldogok vagytok, hogy ettetek, mikor megelégteti az embereket, de azt mondja boldog, aki eszik ama lelki kenyérből, amely után nem éhezik és nem szomjúhozik meg soha. Mert megelégtetett. Megelégtetett életet ígér. Azt jelenti ez testvéreim, hogy a **Jézus Krisztus által számunkra felkínált kegyelemből egy életen át lehet, egy egész földi életen át lehet élni.**

Ez a manna soha sem fogy el, a kegyelem mannája. Ebből minden nap lehet erőt meríteni. Ebből mindennap fel lehet üdülni, mint a fáradt vándor az üdítő forrásból. „Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot, mert ők megelégtetnek.”

Hadd kérdezzem meg testvér, hogy megelégedett és megelégtett ember vagy-e te? Ha eddig volt a szívedben, ha eddig volt az életedben elégedetlenség, panaszkodás, zúgolódás, akkor jó, ha ma a szíved legmélyén engedted eljutni az

Istennek Jézus Krisztus által kimondott drága üzenetét, amelyik éppen hozzád szól. Amelyik megoldja a te boldogtalan életed problémáját: **Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák azt az igazságot, amelyet a Krisztusban jelent meg, mert ők megelégtetnek.**

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Hétfő 18.30: fiatal felnőttek bibliaórája (hónap 2. és 4. hétfőjén)

Kedd 10: asszonyok bibliaórája

Kedd 18: férfiak bibliaórája (hónap 1. és 3. keddjén)

Szerda 19.30: énekkari próba

Csütörtök 10: gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök 18: kis ifi bibliaórája

Péntek 18: nagy ifi bibliaórája

Vasárnap 10: felnőtt és gyermek istentisztelet, valamint gyermekmegőrzés

Csók István: A tavasz ébredése

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor